

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γιάννης κι' ο Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Σὲ βλέπω τώρα ποῦ συχνὰ
κυττάζεις κατ' ἀπάνω.
Φοβάσαι μήπως καὶ περνᾶ
κανέν' ἀεροπλάνο ;
Ἄεροπλάνα δὲν περνοῦν στοὺς Δῆμους τοὺς ἀπόρους
βομβαρδισθέντας πρὸ πολλοῦ ἀπὸ περνοσοπόρους.
Τὶ βλέπεις ποῦ στὸν οὐρανὸ κυττάς μὲ τόση ζέσι ;
Μήπως ἐλπίζεις δεῦτερος Μεσσίας πῶς θὰ πέσῃ ;
Τὶ βλέπεις ;

Μ.— Καταγίνομαι μὲ τὴν ἀστρονομία
καὶ βλέπω στὸν ὀρίζοντα διάφορα σημεῖα.

Γ.— Πέστα λοιπὸν κι' ἐμένανε νὰ μάθω τί συμβαίνει ;
Μ.— Μὰ φαίνεται πῶς πόλεμος δὲν πρόκειται νὰ γένη.
Γ.— ὦ ! τὸ φαινόμενον αὐτὸ μεγάλως μὲ φαιδρύνει !
Μ.— Καὶ ὅμως μὴ φαιδρύνεσαι γιατί μπορεῖ νὰ γίνῃ.
Γ.— Μὰ τότε τί φαινόμενα μοῦ λὲς πῶς βλέπεις χάχα ;
Μ.— Καὶ μήπως ἄλλοι βλέπουνε καλλίτερά μου τᾶχα ;
Ἄμφιβολα καὶ σκοτεινὰ
σημεῖα βλέπομε' ὄλοι
καὶ Ρούσσους ποῦ σὶ' ἀληθινὰ
γυρεύουνε τὴν Πόλι.

Ὅλοι τὰ ἴδια βλέπουμε σημάδια στὸ στερέωμα
κι' ὄλοι δὲν ξέρουν τί νὰ ποῦν μ' ἐτοῦτο τὸ ξεθέωμα
πῶφέραν' οἱ πολέμοι.
Στρατεύσιμον κανένανε δὲν εἶδα νὰ μὴν τρέμῃ.
Βλέπω πῶς ἀηδίασε ὁ κόσμος τῇ ζωῇ του
ἐν μέσῳ καταστάσεως φρικώδους κι' ἀφορήτου
κι' ἴσως αὐτὰ νὰ ἔβλεπε κι' ὁ Βενιζέλος, Γιάννη,
κι' ἔφυγε μὴν εἰξέρωντας τί διάλοιο νὰ κάνῃ !

Κυττάζω μετὰ προσοχῆς
πῶς τόσος κόσμος δυστυχῆς
στὰ πόδια του θὰ λυώσῃ.
Κυττάζω σὶ' ἄστρα τ' οὐρανοῦ
πῶς ἡ δουλειὰ τοῦ Γερμανοῦ
ποτὲ δὲν θὰ τελειώσῃ.
Κι' αὐτὰ βρὲ Γιάννη, ἀτυχῶς,
κι' ὁ Γίγας τ' ἀντελήφθη
κι' ἀποσυνθελὲς ὀλοταγῶς
ἐνδόξως ἀνελήφθη.

Ἀστρονομία ἔμαθες ;
Γ.— Ἐξ ἀκοῆς τὴν ἔχω.
Μ.— Θὰ σοῦ ξηγήσω μερικὰ καὶ πρόσεχε.

Γ.— Προσέχω.
Μ.— Αὐτὴ λοιπὸν ποῦ φαίνεται ἡ Ἄρκτος ἡ μεγάλη,
γὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν μαράζι τῶχει βάλει
Καὶ ἂν εἰς τὰ Καρπάθια ὁ Γερμανὸς τὴν πλήξῃ.
ἐκεῖνη σήμερ' αὔριο ἐκεῖ θὰ καταλήξῃ.
Μήτε γὰρ Βιέννη σκέπτεται, μήτε γὰρ Βουδαπέστη
καὶ θέλεις κοῦρβα λέγε τη, θέλεις μαγάρα πέστη,
αὐτὴ θὰ πάρῃ τρέχωντας τὸ δρόμο τοῦ Κανιάσου
κι' ὁ κολοσσὸς θὰ ξαπλωθῇ στὰ πατρογονικά σου.

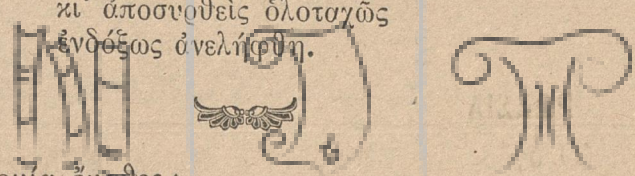
Ἐκεῖνη μ' ἄλυσσες βαργιῆς
θὰ δέσῃ ὅσα ἔλεγες νὰ πᾶς ν' ἀναστηλώσῃς
καὶ σὺ θὰ τρέχῃς σ' ἐκλογῆς
καὶ σὲ διαδηλώσεις.
Τέτοια σημάδια φαίνονται στὴν Ἄρκτο τὴ μεγάλη,
κι' ἂν εἶν' τὰ μάτια σου θολὰ
καὶ δὲν τὰ βλέπουνε καλά,
τὰ διακρίνουν ἄλλοι.
Κι' ἂν εἶν' ἡ μόνη σου χαρὰ,
νὰ πᾶς μὲ τὴν Ἀντάτα,
ἀπὸ τῶ' Ἀρχοῦδας τὴν ὄρᾶ
θᾶχῃς κακὰ μαντάτα.

Γ.— Ὅστε μοῦ κόβεις δηλαδὴ διὰ μιᾶς τὸ βῆχα
καὶ τὰ Στενὰ μοῦ τὰ σφαλᾶς
καὶ ῥιζικῶς μοῦ τὰ χαλᾶς
τὰ σχέδια ποῦ εἶχα ;
Μ.— Καὶ μήπως ὅ,τι ἄκουσες εἶναι δική μου γνώμη ;
Ἔμαι ἀνεύθυνος ἐγὼ
καὶ μοναχὰ σοῦ ἐξηγῶ
τὶ λὲν' οἱ ἀστρονόμοι,
καὶ σὺ ἂν θέλῃς πιστεφτόνους ἢ πάρτους στὴ μερολίνα.
Γ.— Προχώρει στὴν ἐξήγησι κι' ἄς πάψουμε τὴ γκρίνα.

Μ.— Ὅταν λοιπὸν τὰ πράγματα φθάσουν σ' αὐτὸ τὸ χάλι,
θαβγῆ κι' ἡ Ἄρκτος ἡ μικρὰ κοντὰ μὲ τὴ μεγάλη
ἢ Ἄρκτος πῶχει σὰν ἐμᾶς κι' ἐκεῖνη τ' ὄνειρό της
κι' ἀπ' ἄλλους πόθους φλέγεται
καὶ Βουλγαρία λέγεται,
πλασθεῖσα ἐκ τῆς πρώτης.

Κι' ἐμεῖς λοιπὸν οἱ Ἕλληνες, κι' οἱ Τοῦρκοι μὲ τῆς κοῦδες
ἐξάπαντος θὰ πέσουμε μέσα στῆς δυὸ Ἀρχοῦδες
καὶ ἢ σταθοῦμ' οὐδέτεροι ἢ πάρομε τὸ ξίφος.
ἐκεῖνες δὲν θ' ἀλλάξουνε διάθεσι καὶ ὄφος.
Αὐτὰ κυττῶ στὸν οὐρανὸ
καὶ κλαίωντας σὶ' ἀνακοινῶ
κι' αὐτὰ βεβαίως ἔβλεπε κι' ὁ Γίγας ὁ καυμένος
κι' ἐμίσηψε ἀνήσυχος καὶ στενοχωρημένος.

Γ.— Μορὲ δὲν εἶδον σὶ' αὐτὰ ὁ Βενιζέλος βᾶσι.
Ὁ Γίγας ἀποχώρησε μὴν ἔχωντας νὰ ὀραῖ
καὶ νὰ θυμῶναι τὰ κακὰ ἐπὶ τὸ ἄλφια σου
ὄθνε καὶ νὰ βοίσκεται, οἷσῶ θὰ γυρίσῃ.
Καθὼς τὴν ἄστρονομίαν καλῶς ἔμαθες
πετιέται μ' ἀεροπλάνο ἂν δὲν βρεθῇ βαπόρι.
Πλαγᾶσαι ἂν ἐπίστεψες πῶς ὁ Μεσσίας πάει.
Σὲ χώρα βρῖσκειτ' ἀγγλικὴ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΣΙΟΥ

κι' ἐγὼ θαρρῶ πῶς κι' ἀπὸ κεῖ
τὰ πράγματα κεντᾶει
πολὺ καλλίτερο ἀπὸ τῶ ποῦν' οἱ ἀπαλλαγέντες
καὶ βάνουν ἀντιμόμαλα σ' ὅλες του τῆ κουβέντες.

M.—

Ἄφ' τὰ σημεῖα τοῦ Βορρᾶ,
φαίνεται, Γιάννη, καθαρὰ
τοῦ Σλαβισμού ἢ λάβα.
Ἦ δὲ Σερβία τί θαρρεῖς; Δὲν εἶν' κι' ἐκεῖνη σλάβα;
Κι' ἂν ἐνοθοῦν καμμιὰ φορὰ τὰ σλαβικά σημεῖα,
θᾶχης ἐσὺ στὸ σπῆτι σου ἀσφάλεια καμμιὰ;

Μάθε λοιπὸν πῶς πρότιστος τοῦ Τσάρου θᾶναι νόμος
νὰ σοῦ κλειστή ἐδώθενε διὰ παντὸς ὁ δρόμος.
Κι' ὄσους Μεσοῖες ἐθνικοὺς
νὰ φέρης καὶ Προδρόμους,
σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνηφορικοὺς
ὄνειρεμένους δρόμους
μ' ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ μ' ὅλες τὸ' ἀρετὲς σου,
σὰ δύσκολο μοῦ φαίνεται πῶς θ' ἀνεβῆς ποτέ σου.

Γ.—

Τι λὲς μορὲ θεόκουρτε; Σ' ἀνήφορο δὲ βγαίνω;
Τὸ Βενιζέλο φέρε μου καὶ βλέπεις ποῦ σαρτένω!
Πλανᾶσαι ποῦ με λὲς λαγὸ;
φέρε μου τὸ Μεσσία
νὰ γδῆς ἂν ἀμπαδάρω γὼ
Βουλγάρους καὶ Ρουσσία.
Μὰ τώρα π' ἀπομάκρυνες μορὲ τὸ Γαλαξία
καὶ μ' ἔχεις μετὰ τὸ Γούναρη καὶ μετὰ τὸν Εὐταξία
καὶ μ' ὄλους τοὺς ἐν κόμματι σεπτοὺς τροπαιοφόρους,
τὸ ξέρω πῶς τὰ πόδια μου δὲν εἶναι γι' ἀνηφόρους.

Φέρο' τοῦ Λευτέρη τὴν πυγμὴ
καὶ βλέπεις ἂν αὐτοστιγμαί
δὲν βγαίνουμε στὸ τράκο.
Ἄλλὰ στοῦ Ρούσσου τὴν ὀργὴ
ποιὸς ἐκουράθηκε νὰ βγῆ
μετὰ τὸν Τρανταφυλλάκο;

M.—

Σημάδια βλέπω σκοτεινὰ
κι' ἐκεῖθε, Γιάννη, π' ἀρχινᾶ
ἢ Πούλια τὸ Ἰταλίας,
καὶ νᾶχης στὴ φιλία της πολλὰς ἀμφιβολίας.
Μὲ τὴν Αὐστρία ψεύτικα, ἀρχίνησε τὴ γκρίνα
κι' ἀλήθεια φαίνεται πικρὰ
πῶς στὴν Ἀσία τὴ Μικρὰ
θὰ πᾶν τὰ μαντολίνα.
Καὶ τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν πιστεύσης μὴν πιστεύσης,
σ' ἐσένα θὰ ξεσπάσουνε ἢ διαπραγματεύσεις.

Καὶ δίχως νὰ πολυλογῶ,
μ' αὐτὰ ποῦ διακρίνω γὼ
μετὰ τὴν ἀστρονομία,
πόρτ' ἀνοιχτὴ γιὰ σένανε δὲν φαίνεται καμμιὰ.
Κι' ἐδώθενε κι' ἐκείθενε σοῦ κόβουνε τὴ στράτα
καὶ σκούζε σὺ καὶ φάναζε νὰ πᾶς μετὰ τὴν Ἀντάτα.

Γ.—

Δὲν εἶν' τὰ λόγια σου σωστά,
κι' ἀπὸ τὰ τώρα κι' ὀμπροστὰ
θέλω νὰ μ' ἀλαργεύης.
Καὶ σὺ μορὲ πολιτικὴν γερμανικὴν πρεσβεύεις
ὅπως κι' αὐτοὶ τῶν Ἀθηνῶν π' ὁ τύπος ἀναφέρει
καὶ δὲν ἐβλέπαν τὴ στιγμή
πότα νὰ βρεῦν τὴν ἀφορμὴ
νὰ διώξουν τὸ Λευτέρη.
Ἐσὼ τὸ πῶς καὶ ποῦθενε εἴσασιε διοβασμένοι,
μὰ φεῖδι ποῦ ὅσες ἔφραε μὲθες ἀρρορεσιμένα.
Ἄν ὁ Μεσσίας ἔφυγε, πάλι θὰ ξαναδράση,
καὶ ποῦ νὰ φραγθεῖς ἐσὺ
πῶς πᾶ' νὰ βρῆ τὸ Μωῦσῆ
ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ
γιὰ νὰν τοῦ πῆ τὸ μυστικὸ ποῦ δὲν τὸ ξέρουν ὄλοι,
τὸ πῶς ἀβρόχοις τοῖς ποσὶ θὰ φτάσουμε στὴν Πόλι.

ΣΤΟ ΓΟΥΝΑΡΗ

Μεταξὺ σπαθιοῦ καὶ ψήφου στέκει; αὐτὸ μὲ βασανίζεις.
Νὰ ἐξέλθω μ' ἐμποδίζεις
σκέψες κάνοντας κουτὲς.
Κι' ἤσυχος ἀπὸ Βουλγάρους, ἐκλογὲς προσδιορίζεις
ἀλλὰ πάλι δὲν γνωρίζεις
ἂν θὰ γίνουμε κι' αὐτὲς!

Κι' ἀφοῦ τίποτα δὲν ξέρεις, μήτε τίποτα π' ὀρίζεις,
τί τὴν θέλεις τὴν Ἀρχή;
Τι τὰ θέλεις χριστιανέ μου, νᾶρχεσαι νὰ μὲ σκοτίζεις;
Δὲν κοιτάζεις στὴν εὐχή!

ΤΟ ΦΙΝΑΛΕ

Τι λαὸς κι' ἡ Ρωμηοσύνη!
Τι ἐπιπολαίως κρίνει!
Φέρουνε τὸ Βενιζέλο μετὰ προσόνια... μιὰ πυγμὴ
καὶ τοὺς τόσους πατριάρχας,
καρματάρχας, Ἀτικτάρχας,
τοὺς σαρώνουνε γραμμῆ.

Φέρουνε τὸ Βενιζέλο
καὶ μετὰ τὸ καπέλο,
ἀνυψώνουν τὸ Μεσσία ν' ἀσλωθῆ ἄνερα!
Τώρα ὁ τροχὸς γυρίζει
κι' ὁ Μεσσίας τριγυρίζει
ἄερα καὶ Κ ἄ ε ρ α!

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Λιοντάρι π' ἀπειτόμησε τὸ σύμπαν νὰ ταράξῃ
κι' ὄλον τὸν κόσμον γενικῶς νὰ τὸν κατασπαράξῃ!
Ἄλλὰ ὅποια χίμαιρα! Δὲν ἤλιπε ποτέ του
πῶς θὰ βρεθοῦν τρεῖς ἰσχυροὶ θηριοδασεῖς του
γιὰ νὰν τὸ κλείσουν στὸ κλουβί, μέσα νὰ παραδέρνη,
κι' ὄλο γυρεύει πῶς νὰ βγῆ μὰ . . . δὲν τὰ καταφέρνει.

Λυσσομανᾶ,
στριφογυρνᾶ
τὰ σίδερα δαγκάνει,
ὄλο βροντᾶται κι' ἀπειλεῖ μὰ . . . τίποτα δὲν κάνει!
Ἄφ' τοὺς θηριοδασεῖς εἶν' ἀποφασισμένο,
ἢ τὸ λιοντάρι νὰ γενῆ
ἢ ἡμερὸς κι' ἄκακο ἄρνι,
ἢ νὰ ψωφήσῃ στὸ κλουβί ἀδόξως πεπασμένο!

ΑΥΣΤΡΙΑ

Μιά σκελετώδης Ἰταλίας εἰς τοῦ κλουβιοῦ τὴν κόχη
μετὰ τοῦ λέοντος μαζὺ,
τί νὰ ψωφήσῃ, τί νὰ ζῆ
ὄλο τὸ ἴδιο τόχει!
Εἶν' τῆς Ἀρκοῦδας τ' ἄπονο ποδόρι ποῦ τὴν πνίγει.
Ἄδύνατον γὰ νὰ σωθῆ
καὶ μ' ὄσο καὶ ν' ἀντισταθῆ
εἶν' ἡ ζωὴ τῆς λίγῃ.
Κι' ἂν ἴσως αἰσιοδοξῆ ὁ κύριος Ἀνδράσου
σὰν τὴ φακὴ χωρὶς ζουμί κι' αὐτὸς θὰ ξερεβράσῃ!

ΑΓΓΛΙΑ

Βόας ποῦ σφίγγει τὸ κλουβί λέοντος καὶ υἰάνης,
ἀλλὰ καὶ τὰ συνάγια του δὲν τὰ καταλαβαίνει.
Τι φτάνει μέσ' τὴν τρύπα του,
τί κρούβει μέσ' τὴν πίπα του
κανένας δὲν γνωρίζει.
Σοῦ λέει « γὲς » καὶ κάσιανα θαρρεῖς πῶς σοῦ χαρίζει!

ΓΑΛΛΙΑ

Νοικοκυρὰ
ποῦ γιὰ παρὰ
ὄλον τὸν κόσμον γλύφει.
Καὶ σὲ καμμιὰ πριτοπεινὴ
κρίσει μὲ τὴν Γερμανίαν
σὰν πεθερὰ μετὰ νύφη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΡΩΣΣΙΑ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ὁ ὄγκος ὁ γιγαντινὸς τῆς ῥωμαλαίας Ἀρχαίου
δυνάμεως καὶ ἀντοχῆς στὸν κόσμον ἀνυπάρχτου,
ποῦ μ' ἕνα μόνον κτύπημα τοῦ ἰσχυροῦ ποδός της,
συντετριμμένος κατὰ γῆς βρέσκειτ' ὁ καθ' ἑχθρὸς της.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Κάτισχνος γάϊδαρος παλῆρος μ' ὄλο πληγαῖς στὴ ὄαχη,
στὴν κορυφὴ μιανοῦ βουνοῦ καὶ γύρω γύρω βράχοι,
ποῦ τὴν ὄρὰ τ' ὄλο κουνεῖ.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ζῶον ὁποῦ κατάγεται ἀπὸ τῶν « ὦφ » τῆ χώρα,
Μιὰ ἀλουποῦ παμπόνηρη, ἀλλὰ καὶ . . . κουτσουνόρα !
Τὴν ἔπαθε τὴ σφοδρὰ καὶ τῆς ἐκόψαν τὴν ὄρὰ
στὴν Τζουμαγιά ἐτότες . . .

ΣΕΡΒΙΑ

Μικρὴ καὶ ἀξιοθαύμαστη στὴ λεβενιὰ κοκῶνα,
πωβγήκε μὲ τοὺς κολοσσούς, Λαυῖδ μὲ τὴ σφεντόνα.
Πιστὸ τῆς μ' ἔχει σύμμαχο καὶ τὴ δουλεύω φίνα,
μὰ καὶ ἔξ αἰτίας τῆς τραβῶ ἐννῆα μὴνῶνε πείνα.

ΙΤΑΛΙΑ

Τενόρε πρίμα καλιτὰ,
φαμόζο μπαλαρίνο,
ποῦ τραγουδάει καὶ σκιριτὰ
ἀντίκου στὸ Τρεντίνο.
Κι' ἐνῶ τὸ φλάουτο βαρεῖ
πῶς νὰν τὸ ξεπλανέση,
χίλιας χιλιάδες Βαυαροὶ
ἐφύτρωσαν στὴ μέση !

ΡΩΜΑΝΙΑ

Εἰκόνα ποῦ δὲν ξέρω πῶς
νὰν τὴ χαρακτηρίσω.
Δυὸ βήματα τραβᾶ ἐμπρὸς
καὶ πέντε πᾶει πίσω !

Βγάνει μουλάρια καὶ ἄλογα καὶ στᾶρι καὶ κριθάρι
καὶ στέκεται οὐδέτερη καὶ ὄλοῦθε τὰ πασύρει.

ΕΛΛΑΣ

Καράβι δίγως μπούσουλα ἐν μέσω τῶν κυμάτων,
ποῦ λείπ' ὁ Κυβερνήτης τοῦ ὁ Ἄνδρας τῶν θαυμάτων
καὶ ἀρμενίζει μοναχὸ
μέσ' τοῦ γιாலοῦ τῆ μέση
χωρὶς νὰ βλέπῃ τὸ φτωχὸ
τὴν ξέρα ποῦ θὰ πέσῃ !

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

ΕΙΔΩΛΑ

Ὁ Ἕλλη, πάντα εἰδῶλα λατρεύει,
Τρικοῦπη, Θεοτόκη, Δεληγιάννη.
Τὸν ἕνα παραίτει, τὸν ἄλλο πιάνει,
καὶ τὴν ἀλήθεια ναῦση δὲν γυρεύει.

Ὁ σαστισμένος νοῦς του δὲν χωνεύει
σκέψη, χωρὶς φαντάσματα νὰ φτιάχνῃ
καὶ ἀντὶς ἀπὸ τὸ πᾶθημα νὰ ῥιάνῃ,
μ' ἐπιμονὴ στὰ εἰδῶλα δουλεύει.

Κρημνίζει τὰ παλῆρὰ σὰν σαπισμένα
καὶ ἀντ' αὐτῶν εἰδῶς ὑφώνει νέα
περσότερο τῶν πρώτων στολισμένα.

Κι' ἔτσι μὲ τῶν Εἰδῶλων τὴ σημαία
κινεῖται καὶ φωνάζει «Βενιζέλος»
χωρὶς νὰ συλλογίζεται τὸ τέλος.

Π. Ι. Μ.

ΓΡΙΦΟΣ

Μὴ σοῦ παραξοφάινεται
ἂν ἴπποτα δὲν γένεται
μὲ τόσα μὴνυτῆρια.
Ἀδὲ τῆς σοῦ κάνει τὴν κουφή.
Δὲν τὴν γελᾶς μὲ τὴ βαφή
καὶ μὲ τὰ κοσμητήρια.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Ὅταν κινὰ μου τραγουδᾶς
ἐκεῖνὸ τὸ τραγουδάκι
« Βαρκοῦλα κύματα πηδᾶς »
λὲς καὶ εἰμ' ἐγὼ ναυτάκι
καὶ γίνεσαι αἰτία
νὰ μῶρχεται . . . ν α υ τ ῖ α !

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

Μὲ θολωμένη τὴ ματιὰ:
« πεδαίνω, μοῦπε, δὲν μπορῶ.
Ἀχ! Ὄ μὲν πόσο λαχταρῶ!
Καίει τὰ στήθη μου φωτιά. »
Κι' ἐνῶ χαρὰ μεδυστικὴ,
μοῦ πῆρε στᾶμα καὶ μιὰ,
ὅπως γὰρ μένα λαχταρᾶ
κι' ἔχει φωτιὰ ἐρωτικὴ,
« Ἐσκασα, λέει, σὰν κουνιά!
Δὲν ξανατραῶγο σκορδαλιά! »

ΙΤΑΛΙΑ

Μὲ τὸ κόκκινο καπέλο,
μὲ τὸ πράσινο φιοκάνι,
μὲ τὸ μάσκαρο πολεμικὸ
ποῦ φασεῖ, χρυσὸ παιδί,
Ἰταλία εἶσαι βέρα
καὶ στὰ μάτια μας πανιέρα
τρεὲ κολόρε δηλαδὴ.

ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ!

Μιὰν ἡμέρα ξαπλωμένοι
ἔξ ἀπὸ ἴνα καφενεῖο,
κάπχοι ντόπιοι ταλαράδες
ποῦταν ὡς μὲ τὸ λαϊμὸ
ἀφ' τὸ φαουριδὸ χορτάτοι,
συζητοῦσαν μὲ βραχάτι
γὰρ πολέμους, γὰρ κανόνια
καὶ γὰρ πατριωτισμὸ!

Ἐλεγαν πῶς πρέπει πάλι
τὸ κανόνι νὰ θροντήσῃ
γὰρ νὰ πάρουμε τὴ Πόλι
κι' ἡ Πατρίς νὰ δοξασθῇ,
κι' ὁ καθένας κάθε ἔγνοια
γὰρ τὸ σπῆτι του ν' ἀφήσῃ
καὶ προθύμως τὸ τουφέκι
καὶ τὸ ξίφος νὰ ζωσθῇ.

Σημειώσατ' ὅμως φίλοι
πῶς οἱ ταῦτα συζητοῦντες,
ἦσαν ἔλοι κληρονόμοι
μακαρίως ἀδρανούντες,
ἔλοι γεροντομπασμένοι
πλήρεις πνεύματος ἄ σ κ ο ι
ποῦ δὲν εἶχανε τὸ φρόδο
νὰ φορέσουνε χακί.

Κι' ἀφ' τὸν πόνο τῆς Πατρίδος
ὅπως ἦταν ἀναμένοι,
μὰ φτωχὴ ποῦ τ' ὄρφανὸ τῆς
στὴν ἀγκάλῃ τῆς κρατοῦσε,
κάτωχρη τοὺς πλησιάζει,
κι' ἔρημη καὶ πεινασμένη
ἔλεος ἀπὸ τοὺς τόσους
πατριώτες ἐζητοῦσε

« Δόστε χριστιανοὶ βοήθεια
στ' ὄρφανὸ μου ποῦ πεινάει,
λέγ' ἡ δύστυχη μητέρα,
στρέψτε δόστε μιὰ ματιὰ:
λυπηθῆτε τὸ καυμένο
ποῦ φωμάκι σᾶς ζητάει:
τὸν πατέρα του τὸν πῆρε
τοῦ πολέμου ἡ φωτιά ! »

Ὡ τοῦ θαύματος ἐτότες !
Ἄφ' τοὺς τόσους πατριώτες
ἔφυγ' ἡ φιλοπατρία
κι' ἔσθυσ' ἡ ἀναλαμπή !
Εἶδαν τὴ δύστυχησμένη
κι' ὅπως ἦταν καθισμένοι
ἄλλος στρέφει πὲρ μαίετρο
κι' ἄλλος στρέφει πὲρ γαρμπῆ !

Ἄφ' τοὺς τόσους πατριώτες
δὲν ἀπλόθηκ' ἕνα χέρι
γὰρ νὰ δώσῃ μιὰ πεντάρα
σὲ μιὰ τίμια φτωχὴ
ποῦ καὶ αὐτὴ γὰρ τὴν Πατρίδα
εἶναι χήρα καὶ ὑποφέρει:
μὲ λαχτάρα στὴν καρδιά τῆς
καὶ μὲ πόνο στὴν ψυχὴ !

Νὰ λοιπὸν οἱ πατριώτες,
νὰ τοῦ Ἔθνους οἱ προστάται !
Τὶ φοβεῖσθε ἂν μιὰ μέρα
ὁ καθένας ὡς γαθῆ ;
Τρέχετε φτωχοὶ καὶ ἄνθρωποι
καὶ μὲ ἄφρονε πολεμικὴ
γὰρ νὰ πᾶστε τὴν Πόλι
ἢ Πατρίδα νὰ δοξασθῇ !

Μὴ φοβεῖσθε ἂν στὴ μάχῃ
τὸ κανόνι σᾶς θερίσῃ.

Ἐγνοιαστος γὰρ τὰ παιδιὰ του
ὁ καθένας ἂς κινήσῃ.
Σῶστε σῆς νὰ πολεμήσῃ
τῆς ἰδέας στρατιώτες,
καὶ παιδιὰ μὴ λυπηθῆτε.
Ἄστε τα καὶ βασισθῆτε
εἰς αὐτοὺς τοὺς πατριώτες !

Π. Β.

ΣΤΗΛΗ ΕΥΘΥΜΩΝ

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Χωρὶς ἀπολύτως νὰ θέλω νὰ βασ-
κάνω τὸ ταμεῖον τῆς ἀριωτίας ἐπισ-
κοπῆς Κεφαλληνίας, δὲν δύναμαι νὰ ἀ-
ποιούσω τὴν ἐκκλησίαν μου ἀφ' ἐνός
διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀδειῶν πρὸς γά-
μον τὰς ὁποίας ἐκδίδει αὐτή, καὶ τὸν
θανυμασμὸν μου ἀφ' ἐτέρου διὰ τὴν ὀ-
ρεξιν τὴν ὁποῖαν ἔχει ὁ κόσμος τῆς
πατρίδος μου νὰ παντρεύεται, κατὰ
τὰς κρίσεις ταύτας σιγμᾶς καὶ ἀφο-
ρήτους περιστασιεῖς.

Ἡ ἀδιαλόγητος, τόσων καὶ τόσων
ἡρώων στρατιωτῶν οἱ ὁποῖοι λίππου
σιν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, εἶναι,
κατὰ τὴν γνώμην μου, τίποτε παρα-
βαλλομένη πρὸς τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν
νυμφενομένων ἐν ἐποχῇ κατὰ τὴν ὁποί-
αν καὶ τὰ τροφίμα εἶναι λύσσα καὶ τὰ
ἐνδύματα ἀκριβότερα καὶ αἱ πιστώσεις
δυσσεύρητοι καὶ ἡ ἐπιστροφάσεις ἀνα-
πόφευκτοι.

Καὶ ἰδίως ὁ θανυμασμὸς μου ἐπιτε-
ρεται διὰ τὰ συνοικέσια τὰ ὁποῖα ἐνε-
ργεῖ ὁ παροχόκοσμος ἄνευ προγεγραμ-
μένου σχεδίου, καὶ—τὸ χειρίστον—ἄ-
νευ ἀνταλλαγμάτων !

Διότι, οἱ μὲν ἐπιτυχάνοντες τὰ ἀν-
ταλλάγματα παρὰ τῶν δυνάμεων τοῦ
πενθεροῦ, ἀκολουθοῦσιν μίαν πρακι-
κὴν πολιτικὴν ἢ ὁποῖα ὁποσδήποτε
δικαιολογεῖται. Ἄλλ' οἱ ἐξερχόμενοι
τῆς οὐδετερότητος καὶ ἀναμνησμένοι
εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ γάμου ἐξ αἰσθήμα-
τος μόνον πρὸς τὴν ἰδέαν καὶ χωρὶς
καμμίαν ἐξασφάλισιν, ὁμολογῶ ὅτι αὐ-
τοὶ εἶναι ἀνώτεροι κατὰ τὰς σκέψεις,
καὶ τοῦ Βενιζέλου ἀκόμη !

Ὑποθέτω λοιπὸν, ὅτι οἱ παραβιά-
ζοντες σήμερον τὰς στενὰς περιστάσεις
καὶ ἐκβιάζοντες τὸν Ἡσάιν νὰ χορεύῃ
χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν πρὸς τοῦτο δι-
άθεσιν λόγῳ τῆς σοβαρᾶς καταστάσε-
ως, τὸ κάμνουν διὰ δύο λόγους.

Οἱ μὲν, διὰ νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν
δρᾶσιν τῆς προικῆς ἢ ὁποῖα θὰ τοὺς ἔ-
ξασφαλίσῃ οὐδέτερον βίον, οἱ δὲ διὰ
νὰ διφθῶσιν ἀκράτητοι εἰς τὴν συζυ-
ρικὴν δρᾶσιν, μὴ ἀνεχόμενοι πλέον τὴν
ἐθνικὴν οὐδετερότητα.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ἌΝΔΡΑ

Κάποιος γνώριμος συμπολίτης δια
μένων ἐκτὸς τῆς Νήσου, μοὶ ἀναγγέ-
λει δι' ἐπιστολῆς του, ὅτι ἔσχε τὴν
ε ὁ τ υ χ ἦ ἰδέαν νὰ ἐκθέσῃ ὑποψηφι-
ότητα κατὰ τὰς προσεχέεις ἐκλογάς, καὶ
μὲ παρακαλεῖ, ἐπειδὴ δὲν εἶναι πολὺν
γνωστὸς εἰς τὸν τόπον, νὰ τοῦ ὑποδεί-
ξω τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ ἦ-
το δυνατὸν νὰ τὸν γνωρίσουν ὄλοι, ἐν
τὸς τοῦ ὑπολειπομένου χρονικοῦ δια-
στήματος διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν.

Καὶ τοῦ ἀπήντησα :
Ἄκριφνῆ πατριῶτα !
Τὴν εὐτυχὴ ἰδέαν τὴν ὁποῖαν μοῦ
ἀναγγέλεις ὅτι συνέλαβες, σοῦ συνιστῶ
νὰ τὴν διακρατήσῃς εἰς τὸν νοῦν σου
δοσὸν ἡμπορεῖς δυνατώτερα διὰ νὰ μὴ
ἔγῃς τὴν ἀτυχίαν νὰ σοῦ φύγῃ.

Ἡ ἐπιτυχὴ εἶναι πολὺν κατὰλληλος
λόγῳ τῆς παρατηρητέης λειψανδρί-
ας. Οἱ ἄλλοι εἰς τὸν τόπον μας εἶναι
συνεπῶς ἀκράτητοι εἰς τὴν ἐκτέλεσιν
καὶ τοιαῦτα.

Ὁ ἄνθρωπος τῆς Κεφαλληνίας ἄλλως
τε, δὲν καταγίνονται καθόλου εἰς τὴν
πολιτικὴν σήμερον. Ἐπεδῶθησαν πολ-
λὸν εἰς τὴν καθαρότητα.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Και οι μὲν ὀλίγοι ἐναπομείναντες ἐδῶ, καθαρίζουν τὰ κληροδοτήματα, οἱ δὲ μεταναστεύοντες καθαρίζουν τὰ πι ράκια τῶν Ἀμερικανικῶν ξενοδοχείων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ πῶς θὰ γίνῃς γνωστὸς εἰς τὸν τόπον, αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σὲ στενοχωρῇ καθόλου. Ἀρκεῖ ὅτι εἶσαι ἄνδρας. Θὰ γίνῃς ἀμέσως πασίγνωστος.

Ἄν μάλιστα προσηγήθῃς τῆς ἀρίστως σου μία μεγάλη ποσότης φωτογραφιῶν εἰς μέγα σχῆμα καὶ εἰς σοβαρὰν πολιτικὴν οἰκίαν, — ἀδουκὴν ἐννοεῖται — ἡ ὁποία νὰ διανεμηθῇ καταλλήλως καὶ νὰ τοιχοκολληθῇ προσηκόντως, μὴ ἀμφιβάλῃς ὅτι θὰ γίνῃς γνωστὸς πάντος ἄλλου ἀνδρὸς συναγωγῆς σου τὴν εὐγενῆ σου πρόθεσιν, ἐν τῇ τοιαύτῃ ἀπελιπιστικῇ λειψανδροεῖᾳ.

Παρέλειψες ὁμῶς νὰ μοῦ ἀναφέρῃς ὑπὸ ποῖον πρόγραμμα θὰ ἐκτεθῇς. Καὶ ἂν δὲν ἔχῃς τοιοῦτον ἔτοιμον, μὴ βιασθῆς. Τὰ πράγματα δὲν ἐκκαθαρίζονται ἀκόμη. Ἐπιτυχῶς ὑπάρχουσιν ἐδῶ τόπογραφεῖα ἠλεκτροκίνητα καὶ δύνανται καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ἐκτυπώσῃς ἀπορραγματικῶς τὰ φρονήματά σου καὶ τὰς ὑποσχέσεις σου.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

Ὑστερόγραφον

Ἐθεώρησα καθήκον νὰ σοῦ ἀναπτύξω ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα διότι γνωρίζω ὅτι δὲν ἔχῃς νὰ διαθέσῃς διὰ τὴν ἰδιαιτέρᾳ παρτίδα σου, παρὰ μόνον τὰ ἡθικὰ σου κεφάλαια. Ἐάν εἶχες πρὸς διάθεσιν καὶ ὄντως τοιαῦτα, θὰ ἤμουν πολὺ συντομώτερος.

Ο ΙΔΙΟΣ

BERCEUSE

Μία γλυκιὰ μελωδία σὰν κελῖδιμα πολλῶν πουλιῶν τὸ δειλιῶν, σὰν τοῦ Ξεφύρου τὸ ἀπαλὸ γάιδμα, σὰν τέλος πάντων κἀτι τι ἀφάνταστον σὲ γλυκύτητα, ποῦ εἶμαι ἀνικανὸς νὰ ἐκφράσω διὰ λέξεων, σ' ὅλα αὐτὰ ὁμοιάζει μία σύνθεσις, μία Μπερσέζ τοῦ κ. Λαυράγκα τὴν ὁποίαν ἤκουσα κάποτε ἐκτελούμενην ἀπὸ τὸν ἴδιον.

N a

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΘΕΩΡΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΗΣ ΒΑΛΛΙΑΝΟΥ

Προκειμένου νὰ εἰσαχθῶσιν ἕτεροι δέκα ἐργατομαθηταὶ εἰς τὴν Σχολήν, παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμούντες νὰ εἰσαχθῶσιν νὰ ὑποβάλωσι, μέχρι τῆς 20ῆς Ἀπριλίου τὰς αἰτήσεις των συναδεωμένων ὑπὸ τῶν ἐπομένων ἐγγράφων.

Ἡ γαῖδουροσυφορὰ. Ἱστορία θλιβερά!

Σ' ἐποχὴν ποῦ οἱ πολέμοι τόσους φέρνονε ζημιὰς, ἔγινε καὶ μιὰ ζημία σοβαρὰ στῆς Κεραμίδες.

Ὁ Βαγγέλης ὁ Καμπίτσης ὁ Κολόνης δηλαδή, ἐπαντρεύτηκε στ' Ἀράκλι, καὶ τὴ νύφη γιὰ νὰ γᾶθῃ, ἐσαμάρωσε τὸ ζῶν του τῶδωκε καλὸ φαί, καὶ ἔφυγ' ἀπὸ τὸ χωριὸ του τὸ Σαββάτο τὸ πρωτὸ.

Ἐφτασε λοιπὸν στ' Ἀράκλι μὲ ταξείδιον λαμπρὸ, καὶ ἐν χαρᾷ οἱ συμπεθέροι ἐδεχτήκαν τὸ γαμπρὸ. Τῷ ῥριξαν σ' τὸ φαγητότι δυὸ ἡμέρες στὴ σειρά, μὰ καὶ ὁ γαῖδαρος στὸ σταυλὸ ἔτριψε καὶ αὐτὸς γερὰ.

Ἐφτασε λοιπὸν στ' Ἀράκλι μὲ ταξείδιον λαμπρὸ, καὶ ἐν χαρᾷ οἱ συμπεθέροι ἐδεχτήκαν τὸ γαμπρὸ. Τῷ ῥριξαν σ' τὸ φαγητότι δυὸ ἡμέρες στὴ σειρά, μὰ καὶ ὁ γαῖδαρος στὸ σταυλὸ ἔτριψε καὶ αὐτὸς γερὰ.

Ἐφτασε λοιπὸν στ' Ἀράκλι μὲ ταξείδιον λαμπρὸ, καὶ ἐν χαρᾷ οἱ συμπεθέροι ἐδεχτήκαν τὸ γαμπρὸ. Τῷ ῥριξαν σ' τὸ φαγητότι δυὸ ἡμέρες στὴ σειρά, μὰ καὶ ὁ γαῖδαρος στὸ σταυλὸ ἔτριψε καὶ αὐτὸς γερὰ.

Σταῖς χωριανὸς του ἔλεγε «κλάψτε τὸ μακαρίτη ποῦ μοῦ τὸν ἀβασκάνανε ἀπὰ στὸ Καπανδρέτη καὶ βῆμα δὲν ἐπρόφτασε ὁ ἄμοιρος νὰ πάρῃ ποῦ ἡ καὶ κτλ τὸ κάνει μποῦμ καὶ ἀμέσως μοῦ κρεπάρει. Γιὰ δεῖς καὶρὸ πῶς ἴλεξε ὁ Χάρος νὰν τὸν πάρῃ, τώρα ποῦ Μάης ἔμπαινε καὶ ἤθελε ν' ἀλεγράρῃ. Ἀνέλιπτα τὸν ἔχασα τὸ γαῖδαρο, κουμπάροι καὶ τῶφερα στὴ βράχῃ μου ὁ ἔρμος τὸ σαμάρι.»

X.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Παν. Βασιλόπουλος (Ἀργοστόλιον) Αἰκατερίνη Κατσιέρα (Σβορώνατα) - Κωνσ. Καροῦσσος Ἐλένη Ἀντίπα (Φισκάρδο) - Κωνσ. Κουγιανὸς Βασιλικὴ Μπερδεμῆ (Μακρονήσι) - Κωνσ. Μαντζαβίνος (Μυχαλιτάτα) Δημάρστη Θεοτοκόπουλος (Τρωγιάνατα) - Παν. Κοκκίνης (Ἄσσοι) Βυθανία Τουλιάτου (Βασιλικάδες) - Διον. Τσιντὸς (Ἀθήναι) Ἐλισάβη Τραυλοῦ (Τραυλιάτα) - Στέφ. Ἀντωνάτος Ἄννα Λειβαθνοπούλου (Ἀργοστόλιον) - Ἄριστ. Παπαδάτος, Βασιλικὴ Παπαδάτου Κουρουκλάτα) - Σταῦρ. Χριστοδουλάτος (Ἀγκυρῶν) Ἀφροδίτη Τσελεντή (Τσελεντάτα) - Δημ. Παντελῆς Ροζαλία Φουρνιώτη (Ἐλπίδος).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

Δὲν καταλαμβάνομεν διατὶ αὐτὸς ὁ παράλογος θόρυβος μερικῶν γονέων διὰ τὰς στολὰς τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου. Εἶναι ἀσχημὸν πράγμα νὰ φέρῃ ὁ μαθητὴς στολήν ; Εἶναι ἀδύνατος ἡ ἑξέυρεσις πέντε ἢ δέκα δραμῶν ποῦ θὰ κοστίσῃ ἕνα σακάκι, δι' ἕνα πατέρα ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς θέσιν νὰ ανταποκρίνεται εἰς τόσας καὶ τόσας ἄλλας ὑποχρεώσεις τοῦ σχολείου ; Καὶ ἐν ἀκόμῃ ἐρώτημα : Ὑπάρχει κανένας σχολεῖον εἰς ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον τοῦ ὁποίου οἱ μαθηταὶ νὰ μὴ φέρονε στολήν ; Παραδεχόμεθα ὅτι τὸ κλίμα μας ἐπιτρέπει νὰ ἤμεθα παρθένοι, ἀλλὰ ὅχι καὶ μέχρι αὐτοῦ τοῦ σημείου.

Καὶ λέγομεν ἐπὶ τέλος διότι ἡ δὲ κη αὐτὴ ἔλαβεν ὀκτὼ ἀναβολὰς. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ἦτο ἡ ἀθώωσις ἀμφοτέρων τῶν κατηγορουμένων διὰ τῆς παμψηφείας τῶν ἐνόρκων καὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ Εἰσαγγελέως ἀγορεύσεως, ζητήσαντος τὴν πλήρη ἀθώωσιν αὐτῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς ἀπαντὰς τοὺς ὀποσδήποτε συμμερισθέντας ἐγγενῶς τοῦ πρῶτου μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλῶς μας πατρός Χριστοδούλου, ἐκφράζομεν βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ—Ὁ Γάλλος ὑποναύτης τῶν Ναυτικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐπίκειται εὐρυτάτη δρᾶσις κατὰ Δαρδανελλίων καὶ Σμύρνης, καὶ ὅτι ἡ Ἰταλία θὰ ἐπιχειρᾷ σοβαρῶς ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας, ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος.

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ Ἰταλία ἐκράτησεν εἰς ἐπίταξιν ὅλα τὰ ὑπερωκεάνεια σιὰφη. Παρατηρεῖται μεγάλη ψυχρότης σχέσεων Ἰταλίας Γερμανίας.

Ἡ Ρωσία προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὴν Ρωμανίαν νὰ μὴ ἀνταρξήτῃ εἰς τὰς ῥωσικὰς βλέψεις διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπιδιώκει δὲ πρὸς τοῦτο τὴν συνεννόησιν ἐν τῇ Ἰαλλίας καὶ Σερβίας.

